

Първоинстанционният съд неправилно е включил в пазарния дял на RZB пазарните дялове на целия сектор на групата Raiffeisen. Той неправилно е ограничил критерия си до „явни“ случаи на неравноправно третиране спрямо други банки. Не е било налице необходимото правно основание за включване на целия пазарен дял на сектора на групата Raiffeisen.

Първоинстанционният съд е направил неправилна квалификация на сътрудничеството от страна на RZB. Той е приложил критерия „значителна добавена стойност“ в нарушение на забраната за обратно действие, не е зачел доброволния характер на различните прояви на сътрудничество на RZB, неправомерно е изходил от разместване на доказателствена тежест относно значението на сътрудничеството, по недопустим начин е приел, че общото описание на фактическата обстановка не съставлява форма на сътрудничество, неправилно не е отчетел като проява на сътрудничество признанието на RZB относно противоречащия на конкуренцията характер на целта на споразуменията.

(¹) ОВ С 331, стр. 29.

Жалба, подадена на 6 март 2007 г. от Bank Austria Creditanstalt AG срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 14 декември 2006 г. по съединени дела T-259/02 до T-264/02 и T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG u.a./Комисия на Европейските общности, относно Решение T-260/02

(Дело C-135/07 P)

(2007/C 117/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bank Austria Creditanstalt AG (представители: адвокати Dres. C. Zschocke и J. Beninca)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло или частично Решението на Първоинстанционния съд от 14 декември 2006 г. по съединени дела T-259/02 до T-264/02 и T-271/02 (¹), относно дело T-260/02,
- да се отмени Решение на Комисията от 11 юни 2002 г. по преписка COMP/36.571, доколкото то засяга ВА-СА,
- при условията на евентуалност, да се намали съответно размера на определената от Комисията с решението, предмет на спора, глоба на ВА-СА,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят цели отмяната на решението на Първоинстанционния съд от 14 декември 2006 г. В подкрепа на жалбата си той се позовава на множество пороци в мотивите, грешки в правото и нарушения на съдопроизводствените правила.

Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение по неразбираем начин е потвърдило становището на Комисията, че редовните срещи на банките (die Bankenrunden) са имали отрицателни икономически последици. Оспорваното решение нарушава според жалбоподателя принципите на доказването, като неправилно тълкува изискванията относно икономическите експертизи за установяване на липсата на икономически последици. Въз основа на представеното експертно заключение не е следвало да бъдат взети предвид икономически последици при определяне на глобата.

Жалбоподателят счита, че оспорваното решение не е отчетло установените от европейските съдилища изисквания относно необходимостта размерът на глобата да бъде намален при смекчавачи обстоятелства. Поради тази грешка в правото с оспорваното решение не е коригирана допуснатата от Комисията при упражняване на правото ѝ на преценка грешка, състояща се в неотчитане на смекчавачия характер на участието на публично-правни служби в редовните срещи на банките (die Bankengunden) и доказаната информираност на обществеността за тях.

В посоченото от него трето правно основание жалбоподателят се позовава на необоснованост, нарушения на принципа на равно третиране, както и други грешки в правото и нарушения на съдопроизводствените правила в оспорваното решение във връзка с преценката на Комисията на проявите на сътрудничество на жалбоподателя.

Жалбоподателят посочва, че от самото начало е сътрудничил на Комисията при разследване на фактическата обстановка. Поспециално, без да е бил задължен, той е предоставил в началото на процедурата обширна информация относно редовните срещи на банките (die Bankengunden) и подробни документи, които, съгласно фактическите констатации на Първоинстанционния съд, са били използвани от Комисията в решението, предмет на спора. Освен това, с отговора си на предявените възражения, жалбоподателят е дал описание на фактите по преписката, което също така, съгласно фактическите констатации на оспорваното съдебно решение, е било използвано от Комисията за решението, предмет на спора.

Изтъква се, че както с оспорваното съдебно решение, така и с решението, предмет на спора не е бил намален размера на глобата въпреки всеобхватното, полезно и доказано сътрудничество на жалбоподателя. Това съставлява неправилно прилагане на съобщението относно сътрудничеството, като така е бил нарушен принципа на равно третиране и на защита на оправданите правни очаквания. Освен това, оспорваното съдебно решение в съображенията относно размера на наложената на жалбоподателя глоба, по отношение на която жалбоподателят не е могъл предварително да изрази становище, е нарушило правото му да бъде изслушан.

(¹) ОВ С 331, стр. 29.